

EIR: 'Vi er alle grækere' **– EU-lederes konfrontation** **med** **Grækenland truer hele verden**

– Idet han gik op over den rasende konfrontation med bankmagterne over »græsk gæld«, bemærkede den græske premierminister Alexis Tsipras den 15. juni: »Jeg er sikker på, at fremtidens historikere vil anerkende, at lille Grækenland, med sin lille magt, i dag kæmper en kamp, der overgår dets kapacitet, ikke alene på egne vegne, men også på vegne af Europas befolkning.«

Den store, engelske digter Percy Shelly berørte den samme idé for to århundreder siden og skrev linjer, der sidenhen ofte er blevet citeret; dog aldrig af den nuværende tyske kansler, den franske præsident eller direktøren for Den internationale Valutafond.

Download (PDF, Unknown)

Grækenland: Tsipras udskriver folkeafstemning den 5. juli

– tale til det græske folk, fuld tekst

»Tiden er nu inde for de ledende, europæiske magter til at leve op til situationens krav og tage initiativ til definitivt at afslutte den græske gældskrise, en krise, der også berører andre europæiske lande, ved at true selve den europæiske integrations fremtid.«

Græske borgere,

I de sidste seks måneder har den græske regering ført en kamp under betingelser med økonomisk kvælning uden fortilfælde, for at gennemføre vores mandat fra den 25. januar.

Et mandat til at forhandle med vores partnere for at afslutte nedskæringspolitikken, og for at rigdom og social retfærdighed atter kan vende tilbage til vores land.

For en bæredygtig aftale, der respekterer demokratiet, så vel som europæiske regler, og som vil føre til en definitiv udgang af krisen.

Under forhandlingerne er vi gang på gang blevet bedt om at gennemføre memoranda-politikken, som de tidligere regeringer indgik aftale om, på trods af den kendsgerning, at memorandaet utvetydigt blev fordømt af det græske folk i de nylige valg.

Vi har aldrig overvejet at give efter – ikke et eneste øjeblik. At svigte jeres tillid.

Efter fem måneder med hårde forhandlinger fremlagde vores partnere et ultimatumforslag på Eurogruppens møde, der havde græsk demokrati og det græske folk på sigtekornet.

Et ultimatum, der krænker Europas grundlæggende principper og værdier. Værdierne i vores fælles, europæiske projekt.

Den græske regering blev bedt om at acceptere et forslag, der vil lægge yderligere, ubærlig vægt på det græske folks skuldre, og som vil underminere genrejsningen af den græske økonomi og det græske samfund – ikke blot ved at bære ved til usikkerhed, men også ved at forværre social ulighed.

Institutionernes forslag inkluderer forholdsregler, der yderligere vil medføre afregulering af arbejdsmarkedet, nedskæringer i pensioner og yderligere reduktioner i den offentlige sektors lønninger – så vel som også en forhøjelse af moms på mad, restauranter og turisme, og samtidigt vil fjerne skattelettelser for de græske øer. Disse forslag – der direkte krænker den europæiske sociale aftale og den fundamentale ret til arbejde, lighed og værdighed – beviser, at visse partnere og medlemmer af institutionerne ikke er interesseret i at nå frem til en levedygtig og gavnlig aftale for alle parter, men snarere en ydmygelse af det græske folk.

Disse forslag illustrerer hovedsageligt IMF's insisteren på barsk og straffende nedskæringspolitik. Tiden er inde for de ledende, europæiske magter til at leve op til situationens krav og tage initiativ til definitivt at afslutte den græske gældskrise, en krise, der også berører andre europæiske lande ved at true selve den europæiske integrations fremtid.

Græske borgere,

Vi står over for et historisk ansvar for ikke at lade det græske folks vanskeligheder og ofre være forgæves, og for at styrke demokratiet og vores nationale suverænitet – og dette ansvar hviler tungt på os. Vort ansvar er vort lands fremtid.

Dette ansvar forpligter os til at besvare ultimatummet baseret på det græske folks suveræne vilje.

Tidligere på aftenen blev regeringen kaldt sammen, og jeg foreslog at afholde en folkeafstemning, så det græske folk kan beslutte.

Mit forslag blev enstemmigt vedtaget.

I morgen vil parlamentet holde et ekstraordinært møde for at ratificere regeringens forslag om en folkeafstemning næste søndag, den 5. juli. Spørgsmålet på stemmesedlen vil blive, hvorvidt institutionernes forslag skal accepteres eller afvises.

Jeg har allerede meddelt den franske præsident, den tyske kansler og ECB's formand om min beslutning, alt imens jeg i morgen vil bede om en kortfattet forlængelse af programmet – på skrift – fra lederne af EU og institutionerne, så det græske folk kan beslutte uden pres og afpresning, som det betinges af vort lands Forfatning og Europas demokratiske tradition.

Græske borgere,

Jeg opfordrer jer til at beslutte – med suverænitet og værdighed, som græsk historie kræver det – hvorvidt vi skal acceptere det ublu ultimatum, der kræver streng og ydmygende nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik') uden ende, og uden noget perspektiv om nogen sinde at kunne stå på egne ben, socialt og finansielt.

Vi bør besvare autoritært styre og barsk nedskæringspolitik med demokrati – roligt og beslutsomt.

Grækenland, demokratiets fødested, bør sende et gjaldende, demokratisk budskab til det europæiske og globale samfund.

Og jeg forpligter mig personligt til at respektere udfaldet af jeres demokratiske valg, hvad det så end måtte være.

Jeg har fuldstændigt tillid til, at jeres valg vil ære vort lands historie og sende et budskab om værdighed til hele verden.

I disse kritiske tider må vi huske, at Europa er det fælles

hjem for alle hendes folkeslag.

At der i Europa ikke findes nogen, der er ejere, og andre, der er gæster.

Grækenland er, og vil forblive, en integreret del af Europa, og Europa en integreret del af Grækenland.

Men et Europa uden demokrati vil være et Europa uden en identitet og uden et kompas.

Jeg opfordrer jer alle til at handle i national enhed og ro, og til at træffe en værdig beslutning.

For os, for vore fremtidige generationer, for Grækenlands historie.

For vort lands suverænitet og værdighed.

LaRouche om den græske krise: Den eneste vej ud af dette rod

Fra LaRouche-bevægelsen 25. juni 2015: Den Europæiske Union forsinker bare tingene, sagde Lyndon LaRouche i dag. Det bør siges. De ved, hvad det drejer sig om, og grækerne har gjort det klart, at spørgsmålene er afgrænsede, så stop alt det der. For ellers, ellers hvis de ikke gør det, så bare aflys det hele og flyt grækerne over i en anden afdeling, og de kan forlade Europa. Det kan ikke siges på anden måde. Sig, enten kommer I til fornuft og holder op med at trække alting ud –

det eneste, der skal gøres, er at komme med en erklæring.

Sig, at problemet her, i denne diskussion, er, at visse dele af Europa nægter at indrømme det faktum, at deres regeringer, eller deres repræsentanter, har begået bedrageri mod det græske folk. Og disse elementer kræver, at de tages i betragtning: at grækerne må betale gælden, der blev skabt ved et bedrageri. Sig ganske enkelt, at bedrageriet ikke vil blive honoreret.

I stjal pengene, til ren spekulation, og I kræver nu at få dem, forfra og om igen. Og vi siger, »Nej. I har allerede stjålet mere end rigeligt fra os.« Det bør være sloganet.

'Fluen i salven' er, at en ærlig behandling af den gæld, der tilskrives grækerne, ville betyde, at det ville gøre store, spekulative interesser i Europa og USA især, bankerot. Den eneste måde at afgøre dette på er derfor ikke at bekymre sig om, hvad grækerne gør. Det problem, som Europa skal bekymre sig om, er det faktum, at den europæiske gæld, som er denne spillegæld, ikke er ombyttelig. Dette ville derfor f.eks. betyde at annullere Wall Street og gå tilbage til Glass/Steagall.

Vi bør sige, »I fyre misser pointen. For det, I forsvarer, er værdiløse aktiver. I forsøger at begå et bedrageri, som I allerede har begået, om igen. Nu skal I holde op: det, I skal gøre, er at gå over til en global Glass/Steagall-lov. Kom sammen med USA, og vi vil genindføre Glass/Steagall-politikken i USA. Og vi vil annullere den værdiløse gæld. Og I, i Europa, I vil annullere jeres værdiløse gæld af samme art. Især briterne.« Og det er den eneste måde at behandle dette på.

Faktum er, at det er den eneste måde, dette vil fungere på: europæerne må æde, hvad de skal æde. For vi ved, at meget af banksektoren er ren spekulation. Og det, de kræver, er beskyttelse af deres tyvekoster, i realiteten. Løsningen er genetableringen af Glass/Steagall-politikken for de relevante

områder af planeten, inklusive USA, og så fremdeles. Vi vil alle gå tilbage til en Glass/Steagall-politik.

Det er den eneste måde at komme ud af dette rod på, for hvis man lukker de amerikanske banker, der er spekulationsbanker, ned, så gør man det under et amerikansk system. Man har således ændret karakteren af pengesystemet i USA, i særdeleshed, for at eliminere dette svindelssystem. Man går tilbage til Glass/Steagall. Dernæst bruger man det faktum, at man er gået tilbage til Glass/Steagall, til at bruge som en kilde til kredit. Denne kilde til kredit lægger man i hænderne på den amerikanske regering, så nu er det den amerikanske regering, som er den institution, der repræsenterer den amerikanske befolkning. Vi anbefaler, at en lignende fremgangsmåde anvendes for Tyskland, Frankrig og så videre. På denne måde, så, ja, svindlerne mister penge. Men svindlerne er svindlere. Så vi gør det, at vi tager svindlernes penge fra dem, og giver dem tilbage til de respektive nationalbanker, dvs. til statslige banksystemer. Og vi skaber en ny Glass/Steagall-politik med international udvikling i en betydelig del af det transatlantiske område. Det er det vigtigste, som vi må smide på bordet.

Forestil jer så bare den tyske finansminister Schäuble osv., alle disse kryb, pirater og tyveknægte, komme frem og skræppe op om at beskytte piraternes og svindlernes såkaldte interesser. Lad os gå tilbage til Franklin Roosevelt-metoder; og Franklin Roosevelts metode er modellen. Frankrig behøver det. At forsøge at svindle Grækenland vil ikke hjælpe Frankrig en hvid. Det, man bør gøre, er at rense ud i situationen; at rense ud i det monetaristiske system. Det vil ikke løse alle problemer, men det vil give os et fundament, på hvilket løsninger kan bygges. Få gang i noget produktion. Og vi lukker dette euro-spekulationssystem ned; disse karle er alle sammen tyveknægte. Briterne er de værste. Så vi behøver ikke bekymre os om deres tilgodehavender; de har ingen tilgodehavender.

Det, vi behøver, er et økonomisk system, et statsligt

banksystem, et nationalbank-system. Vi må rense op i det hele og gå tilbage til Franklin Roosevelts amerikanske koncept med Glass/Steagall. Pointen er, at det er svindlerklassen, der stiller disse krav over for grækerne. Lyt ikke til svindlerne; gå tilbage til nationaløkonomi, og vi vil ikke have sådanne svindlere.

Supplerende artikel:

Grækenlands kreditorer går efter blod

Det er tydeligt, at man har taget en beslutning om at gå efter blod for at ødelægge premierminister Alexis Tsipras' græske regering. Det, der står på spil, er ikke nedskæringerne, men gælden og Grækenlands forhold til BRIKS.

Eurogruppens møde den 24. juni med Eurozonens finansministre begyndte 25 minutter over midnat og brød op 90 minutter senere, hvor EU smed Grækenlands forslag, der alle var markeret med rødt, tilbage i Tsipras' ansigt, et punkt, der især afslørede i den britiske presse, anført af *The Times*.

På toppen af listen over afviste forslag var, naturligvis, Grækenlands krav vedr. gælden, der blev blankt afvist. Kreditorerne afviste næsten helt Grækenlands skatteforslag og insisterede igen på nedskæringer i pensionerne, samt generelle stigninger i meromsætningsskatten (Moms), der vil berøre de fattige mest.

De såkaldte tekniske forhandlinger blev genoptaget den 24. juni og sluttede igen med, at de to parter lå langt fra hinanden; Tsipras skulle efter planen holde endnu et møde i går morges med formand for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, adm. dir. for IMF, Christine Lagarde, formand for Den europæiske Centralbank, ECB, Mario Draghi, formand for Eurogruppen Jeroen Dijsselbloem, samt adm. dir. for Den europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM), Klaus Regling.

Den græske forsvarsminister Panos Kammenos, leder af regeringspartneren Uafhængige Grækere, er også i Bruxelles for NATO-mødet. Det rapporteres, at han også har holdt møde med Tsipras.

Mens dette står på, udfører kreditorerne fjendtlige operationer imod Grækenland. ECB's Draghi og den forræderiske guvernør af Den græske Bank, Yannis Stournara, går i gåsegang og har besluttet at være endnu mere fornæret med Nødløbsassistenten til de græske banker. De har tilladt den såkaldte sikkerheds-stødpude at falde under det oprindelige 3 mia. euro og frigiver kun den absolut nødvendige mængde likviditet.

I mellemtiden mødes Juncker med tidligere premierminister Antonis Samaras, der er på vej til Bruxelles for et møde i Det europæiske Folkeparti (Kristendemokraternes gruppe i EU-parlamentet), hvor det er tænkeligt, at han fremlægger et »forslag«, som han har omtalt i de græske medier, om at danne en overgangsregering, der ville implementere kreditorernes krav.

Bortset herfra er de græske medier fulde af anti-kreditor-overskrifter: »Skammens Europa« er overskriften i *To Pontiki*; »Tyskernes statskup for at vælte Tsipras«, fremfører Kontra TV-kanalen; »D-dag, Europa beslutter sin fremtid«, siger Syrizas *Avgi*; »Slaget om gælden«, står der i *Ethnos*; og *Ta Nea* rapporterer, »Tsipras træder ikke et skridt tilbage vedr. gælden«.

Mens der var spekulationer om det europæiske topmøde ville diskutere det græske spørgsmål, som er blevet afvist med den påstand, at først efter de tekniske forhandlinger har opnået en aftale, vil det blive diskuteret, hvilket er endnu et slag i ansigtet på grækerne, der har krævet et kompromis og en erklæring om gælden på politisk niveau.

Tsipras i Skt. Petersborg: 'En ny, økonomisk verden er under skabelse'

20. juni 2015: I en tale til Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum opfordrede den græske premierminister Alexis Tsipras Europa til at erkende, at tyngdepunktet er skiftet afgørende fra Europa til BRIKS med allierede lande. De få citater, der på nuværende tidspunkt er tilgængelige fra TASS, det britiske *Guardian* og andre medier indikerer, at Tsipras' tale må have været en bombe.

»Hvorfor er jeg her, og ikke i Bruxelles? Jeg er her, fordi jeg er overbevist om, at Rusland har en stor rolle at spille«,

sagde Tsipras i en tale, der med sikkerhed vil vække hans europæiske 'partneres' vrede.

»Verden er ikke længere, hvad den plejede at være. I Europa har vi længe haft en illusion om, at vi i bogstavelig forstand var universets omdrejningspunkt; vi anså os selv for at være verdens centrum og fortsatte med udelukkende at se og være beroende af vores allernærmeste omgivelser ... «

»Ikke desto mindre har planetens centrum allerede flyttet sig fra dette sted, fordi nyligt fremvoksede kræfter begynder at spille en mere vital rolle på det økonomiske og geopolitiske niveau.«

Med en bemærkning om, at Ruslands globale rolle var voksende, fortsatte han,

»G8-gruppen og den voksende betydning af regionalt samarbejde i Asien og G20, så vel som også øget samarbejde mellem BRIKS-landene, indikerer, at en ny, økonomisk verden er under skabelse«, sagde Tsipras.

»Den Eurasiske Union, en ny organisation med regional integration, er et potentielt eksempel på nye kilder til produktion af rigdom, fordele og økonomisk magt«,

fortsatte den græske premierminister.

Han påkaldte nødvendigheden af at tage udfordringen, med bekæmpelse af fattigdom, arbejdsløshed og marginalisering af forskellige samfundsgrupper, som fortsat findes, op.

»Man bør tage i betragtning, at tyngdepunktet for global, økonomisk udvikling er ved at flytte sig, og alle globale udfordringer bør modtages med et øje for denne kendsgerning. Følgelig vil den økonomiske udviklingsproces foregå i et hurtigere tempo«, sagde Tsipras.

Det mest presserende spørgsmål for den vestlige verden, sagde han, iflg. TASS, bør være spørgsmålet om, hvorvidt den vil være i stand til at respondere til nutidige udfordringer ved at bygge bro til udviklingslandene gennem samarbejde, og om Vesten fortsat vil hellige sig de gamle dogmer og fortsætte med at bygge mure rundt om sig selv?

Tsipras beskrev Ukraine-krisen som et nyt, ustabilitetens sår i Europas hjerte. Det er efter hans mening et dårligt tegn for internationale relationer.

»I stedet for rigdom og økonomisk samarbejde, er processer, der fører til krig, militarisering og pålægning af sanktioner ved magt begyndt i regionen. Det er en ond cirkel, der bør brydes så hurtigt som muligt«,

sagde Tsipras og krævede, at Minsk-aftalerne blev gennemført til afgørelse af Ukrainespørgsmålet.

»Som I alle ved, så befinder vi os i øjeblikket i centrum for en storm, en malstrøm, men vi bor nær havet, og vi er derfor ikke bange for havet. Vi er parat til at besejle nye have og nå nye, sikre havne ... «

»Det problem, vi står overfor, er dybt rodfæstet i den proces, jeg har beskrevet. EU bør forfølge sin egen kurs. EU bør vende tilbage til sine oprindelige principper om solidaritet og social retfærdighed. At sikre gennemførelsen af strenge, økonomiske forholdsregler fører ingen steder hen. Grækenlands såkaldte problem er hele den Europæiske Unions problem. Med en besættelse af nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik'), der blot gør recessionen dybere, er dette umuligt. Problemet hedder ikke Grækenland, men Eurozonen. Spørgsmålet er, om Eurozonen vil udgøre grundlaget for vækst og solidaritet ... «

Tsipras sagde også, at Grækenland fortsat er en grundpille af stabilitet og tryghed og søger at blive en bro for samarbejde og et omdrejningspunkt for handel og kulturelle og finansielle udvekslinger på korsvejen for tre kontinenter. Vi vil søge at blive en bro for samarbejde med traditionelle venner, som Rusland, og at udvikle samarbejde med nye venner.

Løsningen begynder lige her i USA.

Helmut Schmidt: Slet gælden.

Eurozonen producerer kun

trusler.

Græsk gældsrapport udelukket af medierne.

Yderligere græsk interesse for BRIKS.

Fra LaRouche-bevægelsen, 19. juni 2015:

Netop, som Lyndon LaRouche indledte sin femte, historiske 'Fireside Chat'[1] med det amerikanske folk og med sin udbredte organisation torsdag aften, som forberedelse til et nyt præsidentskab, gjorde hans udtalelse om den græske krise fra i går et dybt indtryk på nogle vigtige ledere i hele verden. Ingen ud over LaRouche har turdet sige, at en ny, græsk drakme ikke nødvendigvis vil falde i værdi, men rent faktisk kunne stige, fordi det er eurosystemet, der er slået fejl, ikke Grækenland

Samtidigt bevægede kampen for Grækenland sig mod en beslutning. Angela Merkel arrangerede endnu en på forhånd fejlslagen forhandlingsrunde ved på en barsk måde at fordømme grækerne over for det tyske parlament onsdag. Da Eurogruppens finansministre igen nægtede at give Grækenland en høring og afbrød deres eget møde, blev der indkaldt til et hastemøde mandag for Eurogruppens regeringsledere, som en sidste chance for Grækenland til at underkaste sig.

Den europæiske Centralbank er i færd med at arrangere et stormløb på de græske banker i forsøg på at tvinge Tsipras-regeringen i knæ. ECB-repræsentant Benoit Coeure sagde, at de græske banker muligvis ikke kunne åbne på mandag.

LaRouche sagde:

»Det er sådan, man kolliderer et banksystem. Grækerne har måske kun nogle få dage at handle i.«

»Elementer i det transatlantiske område, inkl. USA, er bankerot. Derfor er hele den græske udvikling afhængig af, at euroen drives bankerot. Og den eneste måde at gøre det på er ved simpelthen at lukke skidtet ned og bygge en ny, økonomisk struktur.«

Den græske premierminister Tsipras ankom til Skt. Petersborg i går for at deltage i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum og for at mødes med Putin.

LaRouche sagde:

»De vil orientere sig mod Asien. Det græske system vil blive semi-europæisk, orienteret mod Asien.«

»Deltagelse i Ufa vil være meget nyttigt«, sagde LaRouche.

»Det vigtigste kommer i USA. Det betyder 'Obama ud!' På dette grundlag, ved at gøre dette ordentligt, er krisens afslutning forhånden. Wall Street er bankerot; bare afskriv det som en bankerot ting. Det er simpelt hen en svindelinvestering.«

»Det problem, vi har, er, at Obamaregeringen stadig lurer der. Fjern den regering, og få en anstændig regering. Eller få noget i gang, der vil føre til en anstændig regering.

Det ville være en stor forbedring af verdenssituationen.«

Obama bragte øjeblikket for en rigsretssag imod ham meget nærmere i går ved at tvinge 'Fast Track' igennem Repræsentanternes Hus i alliance med republikanerne imod demokraterne, i samarbejde med John Boehner og Mitch McConnell snarere end sit eget parti. Han gjorde det i en sammensværgelse med republikanerne, udelukkende gennem republikanske stemmer, og demokraterne er fuldstændigt rasende på ham.

Der behøves kun ét kongresmedlem, eller et af partierne, for at indlede en rigsretssag imod Obama. Dette er den passende anledning til at gøre det.

Helmut Schmidt: Annuller gælden.

Den tidligere tyske kansler, Helmut Schmidt, krævede en slettelse af store dele af den ubetalelige, græske gæld, under et 12 min. langt interview med det halvofficielle, græske presseagentur, ANA-MPA. Dette kommer blot få dage efter Schiller Instituttets konference i Paris, hvor Lyndon LaRouche pegede på, at Helmut Schmidt, sammen med tidl. kansler Gerhard Schröder og udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, spiller en hovedrolle i at forhindre faren for krig, for hvilken den græske krise kunne fungere som udløser.

Alt imens Schmidt sagde, at en uorganiseret Græxit kunne føre til en katastrofe, så sagde han også, at Grækenland aldrig skulle have tilsluttet sig Eurozonen, og at, hvis det stadig havde drakmen, kunne problemet være blevet løst på en lettere måde. Men han var bestemt mht. gælden. På et spørgsmål om annulleringen af den græske gæld med London-gældsaf-talen for Tyskland i 1958 som model, svarede Schmidt.

»Jeg må sige, at jeg mener det er helt udelukket, at Grækenland skulle blive i stand til at tilbagebetale sin gæld. Det meste af gælden bør annulleres.«

Mht. spørgsmålet og krigsskadeerstatninger til Grækenland sagde han, at eftersom Grækenland ikke deltog sammen med USA, England, Frankrig og Sovjetunionen, der sammen med Tyskland indgik aftalen »2+4« om ikke at modtage krigsskadeerstatninger, med Sovjetunionens betaling som eneste undtagelse, sagde Schmidt, at den græske finansministers synspunkter om dette spørgsmål ikke i alle tilfælde kan anses for at være helt forkert.

»Jeg mener ikke, at disse krav om kompensation er blevet afsluttet legalt og politisk.«

Alt imens han sagde, at det var en fejltagelse, at Grækenland gik med i Eurozonen i 1991, og i Maastricht, så sagde han, at det retrospektivt kunne korrigeres på en koordineret måde, men hvis det sker på en uordentlig måde, vil det få ødelæggende virkninger, og han tilføjede,

»Visdommen hos Grækenlands kreditorer er ikke overvældende stor.«

Han fremkom dernæst med sit eget forslag og sagde,

»vi har brug for en europæisk investeringsplan til gavn for Grækenland, som ikke kun kan blive finansieret fra Tyskland, men også fra Tyskland, og ligeledes en aftale om afskrivning af en stor del af Grækenlands akkumulerede gæld.«

Han gjorde det ligeledes klart, at det er »nonsens« at sige, at det tyske folk er blevet »åreladet« af Grækenland, hvilket er, hvad tyskere hver dag læser i løgne-medierne ... Forespurgt om, hvordan han ser fremtiden for Europa i lyset af den græske krise, sagde han, at man må se bredere på det og sagde, at det ikke kun er mht. Grækenland, at Europa har handlet i indbyrdes uoverensstemmelse, men også mht. Rusland og konflikten i Ukraine. Han nævner også ISIS i Irak og Syrien.

»Der er mange problemer, der presser Europa, og for hvilke der, på nuværende tidspunkt, ikke tilbydes løsninger.«

Eurozone frembringer kun trusler

Gårsdagens møde mellem 19 europæiske finansministre i Luxembourg for at drøfte den græske krise, gav intet resultat bortset fra flere vrede trusler og krav om, at Grækenland totalt skal underkaste sig deres morderiske diktater.

Donald Tusk, formand for Europarådet, meddelte umiddelbart efter mødet, at han ville indkalde alle Eurozonens statsministre og premierministre til et hastemøde i Bruxelles mandag, den 22. juni. »Tiden er inde til at drøfte den græske situation på højeste, politiske niveau«, sagde han, rapporterede *Financial Times* i går eftermiddag.

Den hollandske finansminister, Jeroen Dijsselbloem, der var ministermødets formand, brokkede sig over, at der endnu ikke var en aftale i sigte og beskyldte den græske finansminister Varoufakis for at have præsenteret »for få tiltag, der var troværdige og seriøse«, rapporterede *Associated Press*. Tiden er ved at løbe ud, og tiden er nu inde for grækerne til at indgive »nye« forslag i løbet af de næste par dage, råbte han. Inden mødet gentog Dijsselbloem, at gældssanering »ikke lå i kortene«. *Financial Times* rapporterer, at Dijsselbloem for første gang havde indrømmet, at, for at Grækenland kunne få frigivet de 7,2 mia. euro, det søger om, skal landet acceptere en tredje forlængelse af bailout-programmet.

Administrerende direktør for IMF, Christine Lagarde, krævede på sin side mere mord. Hun advarede om, at Grækenlands forslag »ikke kan være røgslør og spejle«, men må være » troværdige«. Ifølge rte.ie. websiden erklærede hun, at Grækenland ikke vil få ekstra tid til at betale de 1,6 mia. euro, det skylder Fonden ved månedens slutning.

»Der bliver ikke nogen ekstra betalingsfrist«, hvædede hun.

»Jeg har en betalingsdato, der hedder den 30. juni. Hvis det ikke er betalt til den 1. juli, så er det ikke betalt. Ingen frist på en måned eller to, som jeg har hørt; betalingsfristen er den 30. juni.«

Græsk gældsrapport udelukket i medierne

Den græske gældskommissions rapport, der erklærer hele bailout-gælden for »odiøs« og »ubetalelig«, er bogstaveligt talt blevet udelukket i de største, engelsksprogede, internationale medier. Selv Grækenlands engelsksprogede aviser har udelukket det. *Kathimerini*, den førende, neoliberale avis, inkluderede en linje om det, begravet i en artikel om et andet emne. Men Gældskommissionsrapporten er på hele blog-sfæren på utallige websider og i udstrakt grad dækket i spansksprogede medier, både i Spanien og Latinamerika. Flere websider, såsom Centret for Forskning i Globalisering, blandt andre, offentliggjorde den Detaljerede Opsummering eller kortere opsummeringer af hvert kapitel.

Internationale medier er fulde af rapporter om det faktum, at guvernøren for Bank of Greece, Yannis Stournaras, i bankens officielle rapport indskød en advarsel om, at hvis Grækenland går i betalingsstandsning, ville det blive smidt ud af Eurozonen og EU. Hans rapport blev afvist af parlamentet, så snart den blev indgivet, af formand Zoe Konstantopoulou, som værende »uacceptabel« og et »udemokratisk« forsøg på »at skabe et *fait accompli* og forhindre et modforslag om gældssanering«.

Stournaras blev udnævnt af den tidligere regering som en belønning for, som finansminister i 2012-2014, hver dag at kysse bagdelen af EU-kommissionen/ECB/IMF-Trojkaen. Han anses for at være en idiot og en lakaj for det europæiske oligarki, og er totalt miskrediteret.

Selv Ambrose Evans-Pritchard kalder, i sin klumme i går i *Daily Telegraph*, Stournaras' påstande for »tåbelige« og siger, at EU ikke ville vove at smide Grækenland ud. Evans-Pritchard sagde, at Stournaras' handling, når han skal forestille at være en »neutral« skikkelse, »fortæller os meget om råddenskab i institutionerne«.

Onsdag aften samledes tusinder af græske demonstranter på

Syntagma-pladsen med bannere, der anklagede EU-ledere for at være »lånehajer« og »pengeafpressere«, for at sende Athen-regeringen et budskab om, at dens mandat er at indtage en hård holdning over for kreditorerne.

Yderligere græsk interesse i BRIKS

Onsdag, aftenen før den græske premierminister Alexis Tsipras' deltagelse i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 18.-20. juni, sagde Panagiotis Roumeliotis, den græske regerings BRIKS-rådgiver, til *Sputnik*, at Grækenland både var interesseret i at gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank og også ville være interesseret i at deltage i BRIKS-topmødet i Ufa, Rusland, den 9.-10. juli.

»Selvfølgelig er vi interesseret i at deltage i Ufa-topmødet; det ville være en stor anledning til at fortsætte vores drøftelser med de russiske myndigheder om skabelsen af den Nye Udviklingsbank og bankens virkemåde, og hvordan Grækenland kunne blive et aktivt medlem.«

Sagde Roumeliotis.

Mht. de anti-russiske sanktioner bekræftede Roumeliotis, der nu er i Skt. Petersborg, ligeledes over for *Sputnik*, at

»Vores regering har en klar holdning til dette: Den er imod sanktioner ... Vi bør på europæisk niveau forsøge at arbejde på at overvinde vanskelighederne og de politiske og økonomiske problemer for at etablere og forstærke relationer med Rusland.«

Viceforsvarsminister, og medformand for den russisk-græske, interstatslige kommission, Costas Isychos, kunne dårligt være mere fremme i skoene med sine bemærkninger til *Sputnik* i går:

»Det græske selskab, der besøger Skt. Petersborg under

ledelse af premierminister Alexis Tsipras, anser dette for at være en fremragende mulighed – Jeg ville endda sige, en historisk mulighed. Det åbner et vindue for Grækenland i et område, hvor vi har traditionelle forbindelser – historiske, religiøse, økonomiske og så fremdeles.«

Jeg mener, at BRIKS' Udviklingsbank synes at være et alternativ ... [IMF er]

»et monopol, der har ført til tragedier og katastrofer for tusindvis af mennesker i de seneste årtier ... Vi står selvfølgelig ikke med noget i hånden endnu, det er endnu meget tidligt; det er stadig ved at blive dannet, og vi har ingen praktiske måder at analysere BRIKS-udviklingsbanken på, men i teorien er der muligheder, der giver os vinding.«

Tsipras forventes at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin den 19. juni på sidelinjen af konferencen. Tsipras' energiminister Panagiotis Lafazanis er inkluderet i delegationen, eftersom Turkish-Greek Stream-gasledningen forventes at være øverst på dagsordenen for drøftelserne.

I takt med, at relationerne mellem Rusland og Grækenland udvikler sig, vil det halvofficielle nyhedsagentur *Athens-Macedonian News Agency (ANA-MPA)* underskrive en samarbejdsaftale med *Rossiia Segodnya* – forældreselskabet til *Russia Today*. ANA-MPA skriver, at aftalen tilsigter en »opgradering af relationerne mellem Rusland og Grækenland«. De to agenturer vil i fællesskab gennemføre programmer, der dækker nationale og internationale nyheder, samt yderligere specifikke områder for samarbejde mellem Grækenland og Rusland inden for energi, handel, investeringer, turisme og kultur. Kontrakten blev underskrevet af MPA's præsident og generaldirektør, Mihalis Psilos og generaldirektøren for *Rossiia Segodnya*, Dmitry Kiselev.

[1] Præsident Franklin D. Roosevelt talte hver søndag aften til det amerikanske folk over radio, døbt 'Fireside Chat'. Det kan stærkt anbefales enhver, der er interesseret i denne uforlignelige periode i amerikansk historie – og i verdenshistorien – at studere disse taler her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php>

Grækenland UPDATE: Tsipras klar til at 'sige det store Nej'

17. juni 2015 – Den græske premierminister erklærede i dag, at Grækenland er rede til at »sige det store Nej«, hvis de såkaldte kreditorer fortsætter med at stille uacceptable krav.

I en tale til parlamentet sagde Tsipras: »Jeg er sikker på, at fremtidige historikere vil anerkende, at lille Grækenland, med sin lille magt, i dag udkæmper en kamp, der overstiger dets evne, ikke blot på egne vegne, men på vegne af befolkningen i Europa.«

I kølvandet på et møde med den østrigske kansler Werner Faymann sagde Tsipras, at institutionernes insisteren på at øge indkomsterne fra nedskæringer i pensioner er uforståelig; den græske regering har et specifikt mandat til at nå frem til en bæredygtig aftale. Tsipras tilføjede, at han ikke overvejer nye valg, og at det vil være regeringen og parlamentet, der vil træffe beslutningen. »Hvis vi ikke har et hæderligt kompromis, vil vi endnu engang sige det store nej«, understregede han, iflg. en rapportering i *Athens-Macedonian*

New Agency (ANA-MPA).

Den 16. juni fremlagde Tsipras, i sin tale til MP'er fra Syriza-gruppen, tre betingelser for en aftale. Dette inkluderer nedskæring af gælden, ingen byrder på pensionister og arbejdere, og en ende på enhver diskussion om, at Grækenland skal forlade eurozonen, »Græxit«. Han angreb Den internationale Valutafond og EU og sagde: »Lige nu er det, der dominerer, IMF's barske synspunkter om barske forholdsregler, og Europas stædighed mht. at afvise enhver diskussion om en bæredygtig gæld«, sagde Tsipras og anklagede IMF for at bære et »kriminelt ansvar« for den virkning, som 'nøjsomheds-tiltagene' har haft i Grækenland.

Den græske minister for produktion, genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, gav i går Grækenlands kreditorer og institutionerne skylden for den manglende enighed i de igangværende forhandlinger. »Ansvaret for, at vi ikke har en aftale, hviler udelukkende på kreditorerne og institutionerne, der ikke forhandler med regeringen, men kræver ubetinget underkastelse«, sagde han. »Regeringen har gjort det klart, at Grækenland hverken er et protektorat eller en bananrepublik, og heller ikke er villig til at tilslutte sig udslettelsen af det græske folk. Vi har stillet forslag til en aftale, der er absolut forenelig med vores program, og som kan få landet på fode igen og tilvejebringe en positiv udgang af krisen.«

Den amerikanske finansminister Jack Lew talte med Tsipras over telefon i går aftes, hvor han anbefalede ham at indgå et »pragmatisk kompromis«.

Tsipras skal drøfte gas og BRIKS-bank i Rusland

17. juni 2015 – Grækenlands medlemskab i BRIKS-banken er på dagsordenen på mødet mellem den græske premierminister Alexis

Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin den 19. juni på det Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF), 18.-20. juni. De to ledere forventes at bekræfte planer om konstruktion af »Greek Stream«, en forlængelse af den gasledning, der ville forsyne Europa med naturgas gennem Tyrkiet via Turkish Stream-gasledningen.

Ifølge unavngivne kilder, der citeres af avisen *Kathimerini*, overvejer Grækenland den idé at betale et symbolsk beløb til den nye BRIKS-bank (Nye Udviklingsbank), så landet kan modtage finansiering af infrastrukturprojekter.

I en relateret udvikling rapporterer *Sputnik*, at Rusland og Tyrkiet har aftalt at forberede legalt bindende dokumenter i slutningen af juni om konstruktionen af Turkish Stream-gasledningen, sagde den russiske energiminister Alexander Novak.

»Jeg kan ikke sige den præcise dato for aftalens underskrivelse, det vil afhænge af interne procedurer, dens vedtagelse, ratificering osv. I slutningen af juni vil i hvert fald et udkast til dokumentet blive udarbejdet. Selvfølgelig mener vi, at den skal underskrives, før konstruktionen begynder«, sagde Novak. Han bemærkede også, at Moskva og Athen på Skt. Petersborg-forummet efter al sandsynlighed vil underskrive en aftale om konstruktionen af en forlængelse af Turkish Stream-gasledningen på græsk territorium. »Et sådant projekt er under udarbejdelse, og jeg tror, der er en stor sandsynlighed for, at det bliver underskrevet [på SPIEF]«, sagde Novak og tilføjede, at detaljerne i dokumentet vil blive afsløret efter dets underskrivelse.

Dump Londons falske gæld med Glass/Steagall; Euroen er bankerot, ikke drakmen

Fra LaRouche-bevægelsen 17. juni 2015 – Med det græske parlaments Gældssandhedskommission, der netop har fundet hele Grækenlands gæld til Trojkaen at være »illegitim og odiøs«, gjorde stiftende radaktør af *EIR* og økonom, Lyndon LaRouche, i går opmærksom på »det generelle billede af euro-gælden«. LaRouche sagde:

»Man kan ikke opretholde eurosystemet, det er iboende bankerot.«

»Hvis man baserer en 'gælds aftale' på det system – en hvilken som helst 'gælds aftale', så vil denne aftale mislykkes. Det svindelnummer, som Wall Street og London-banker kalder 'deres gældsaktiver', må fjernes, fordi befolkninger – ikke blot grækerne – bliver slået ned af værdiløse krav. *Annuller disse krav.*«

»Befri nationerne for dette spekulationskrav, disse 'investeringer' i væddemål, og en åbning skabes for intern, økonomisk udvikling af europæiske nationer og USA.«

»Løsningen er en international politik med Glass/Steagall-bankvirksomhed; aftaler mellem disse nationer om at gennemføre Glass/Steagall-principper.«

»Langt det vigtigste: Genindfør Glass/Steagall-loven til ikrafttræden i USA. Det er det, der vil drive hele denne globale indsats. Det åbner for

udstedelsen af statskredit til produktivitet og udvikling.«

I en analyse, der blev udgivet i slutningen af februar i år, havde LaRouche allerede refereret til det, der af euro-institutionerne og IMF under ét kaldes »græsk gæld«, som et gigantisk svindelnummer, der består af massive overførselsbetalinger fra europæiske skatteborgere til bankerotte storbanker.

Den græske parlamentskommissions undersøgelsesresultat understøtter dette og tilvejebringer et fast grundlag for den græske regerings position, og vil også indgyde mange kræfter i andre, på falsk grundlag overforgældede europæiske lande, som Irland, Spanien, Italien, Portugal og andre, fornyet mod.

Gældssandhedskommissionen finder:

»Alle de beviser, som vi fremlægger i denne rapport, viser, at Grækenland ikke alene ikke har evnen til at betale denne gæld, men heller ikke bør betale denne gæld, først og fremmest, fordi den gæld, der fremkommer af Trojkaens aftaler, er et direkte overgreb på græske indbyggers fundamentale menneskerettigheder. Af disse grunde kom vi til den konklusion, at Grækenland ikke skal betale denne gæld, fordi den er ulovlig, illegitim og odiøs.«

Larouche behandlede også den kampagne, der føres af kræfter bag den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om at tvinge Grækenland ud af eurosystemet.

»Igen; eurosystemet er bankerot. Hvis Grækenland går ud, går tilbage til drakmen, kan den forhandlede værdi af drakmen øges betydeligt, og problemer blive løst. Det er ikke korrekt at sige, at drakmens værdi må kollapse imod euroen.

Presset på Grækenland kommer fra London/Wall Street-banksystemet, og dette systems krav er værdiløse. Dets spekulation på ubetalelig gæld må annulleres.

Euroen vil falde i værdi pga. dens bankerot; værdien af drakmen i forhold til euroen kan opretholdes, og kunne stige.

Igen; den afgørende handling er Glass/Steagall i USA, og så at gennemtvinge den i europæiske lande.

Hermed kan USA og Europa skabe nationale kreditinstitutioner, der er forbundet med BRIKS' nye, internationale udviklingsbanker, og udstede en bølge af kredit til produktiv beskæftigelse.«

LaRouche konkluderede:

»Det græske parlament har således gjort fremtiden en tjeneste, hvis vi udfører de rette handlinger nu.«

**Folketingskandidat Tom
Gillesberg om det kommende
skift i verden**

**RADIO SCHILLER med kandidat
Tom Gillesberg den 8. juni**

2015: Revolte i Tyskland imod konfrontation med Rusland

Fhv. tyske kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, angriber konfrontationspolitikken over for Rusland.

Fra LaRouche-bevægelsen 5. juni 2015: Kom og tag dem!

(Leonidas af Sparta til Xerxes)

Opgøret mellem Grækenland og finansoligarkiet eskalerede torsdag, da Grækenland sagde til IMF, at landet ikke ville betale det 300 mio. euro store afdrag, der forfalder i dag, og i stedet ville lægge det sammen med alle betalingerne, der forfalder i denne måned. Det betyder, at 1,5 mia. euro nu forfaldet den 30. juni. Handlingen forventes at blive godkendt af IMF, hvis regler tillader at samle flere betalinger i en måned sammen, men det var en overraskelse for adm. dir. for IMF, Christine Lagarde.

Ifølge *Guardian*, »sagde Grækenlands finansminister, Yanis Varoufakis, til *Sky News*, at Grækenland »på et givent tidspunkt« ikke ville være i stand til fortsat at præstere tilbagebetalinger. »Vi vil fortsat forsøge at uddrage den sidste hvid af likviditet fra statens fiber for at honorere

disse betalinger, men på et givent tidspunkt, og jeg siger ikke, hvornår det er, vil super-senioritet bliver tildelt lønninger og pensioner.» Han insisterede, at pengekrisen, der allerede har fået Grækenland til at angribe pensionsfondskasserne og kæmpe for at tilbagebetale lønninger til den offentlige sektor, blev »politisk udtænkt af vore kreditorer i et forsøg på i realiteten at presse os ind i en vedvarende gælds-deflationsskabende krise«. Han sagde, at han mente, Europa slutteligt ville »gøre det rigtige«. Denne seneste udvikling kommer samtidigt med, at den såkaldte Trojka kræver en brutal nedskæringspolitik, som Grækenland ikke kan, og ikke vil, acceptere.

De seneste krav blev stillet af EU-kommissionsformand Jean-Claude Juncker, der bl.a. insisterede på, at Grækenland skærer pensioner ned, hvilket ville trække tæppet væk under ikke færre end 250.000 mennesker, der ikke har nogen anden indtægtskilde.

I mellemtiden gav *DefenceNet* en ikke-bekræftet rapport om, at der onsdag var et møde i Det Hvide Hus, der inkluderede finansminister Jack Lew, for at diskutere, eller overvåge, den græske situation.

Grækenlands viceminister for skibsfart Thodoris Dritsas sagde, Athen ikke ville »overgive sig« til kravene fra landets internationale kreditorer i forhandlingerne, iflg. avisen *Kathimerini*. Til græsk Tv sagde han: »Det, der synes at være blevet foreslået af hr. Juncker under hans møde med den græske premierminister, er langt under vore forventninger i enhver henseende ... Hvis disse beretninger bekræftes, kan vi selvfølgelig ikke acceptere dem.«

Lyndon LaRouche gentog, at den græske gæld til IMF er illegitim, og at Grækenland simpelt hen bør afskrive den. Der vil komme bankerotter i Tyskland, i Paris, i London og på Wall Street – og hva' så? Det har de rigeligt fortjent, og desuden – så skylder Grækenland dem rent faktisk intet.

Se også: EIR-artikel: »Den græske regering har ret – gælden er et svindelnummer«

Ikke kun Grækenland, men hele Europa ville få gavn af Nye Silkevej

Mandag, 1. juni 2015 – I et interview til Berlineravisen *Tageszeitung* sagde Pedro Páez, Ecuadors tidligere minister for den præsidentielle Tekniske Kommission for Sydens Bank, at opbygningen af den Nye Silkevej var til enorm fordel for hele Europa, og »ikke kun Grækenland«.

»Det, som det handler om, er at udvikle nye, økonomiske perspektiver for hele Europa gennem at samarbejde med lande i Syd og Øst«, sagde Páez. »Tænk bare på de muligheder, som en Ny Silkevej indebærer. Dens territoriale dimension fra Portugal til Kina ville i en lang periode danne grundlaget for fred og rigdom i hele verden. Der er så meget at gøre: at bygge vej- og jernbaneprojekter mellem kontinenterne, transformere energimarkederne, udvikle sundhedssystemerne, samarbejde om fødevarerproduktion og udvinde råmaterialer.«

Dette er, tilføjer Páez, alternativet til den nedskæringspolitik, Europa har, og som ikke har nogen fremtid. Den samme politik er tidligere slået fejl i Latinamerika, og den vil også slå fejl i Europa. For Tysklands vedkommende er

Páez' råd at genkalde perioden i 1950'erne og 60'erne, da Tysklands økonomiske politik styredes af markedskapitalister, der ikke var spekulanter, hvis interesse er kortsigtet profit; men de var »ordoliberaler«, der investerede i langsigtet udvikling til gavn for industrien og staten som helhed. »Ordoliberalisme« er en tysk form for økonomisk liberalisme, der lægger mere vægt på statslig lovregulering på vegne af det almene vel.

Ecuador Radio interviewede i januar 2008 daværende minister Páez og den amerikanske økonom Lyndon LaRouche sammen, og interviewet blev udgivet i *EIR's* udgave fra 7. feb. 2008.[1] I dag er Páez chef for Correa-regeringens økonomiske tilsynsmyndigheder, den øverste myndighed for regulering af markedsmagterne.

[1]

Se

http://www.larouchepub.com/eiw/public/2008/2008_40-49/2008-42/pdf/46-55_4135.pdf

Vil Europa overleve euroens kollaps?

Af Helga Zepp-LaRouche: ... Af denne grund, så vel som også pga. den voksende frygt for en stor krig, der truer med at udvikle sig ud af NATO's og USA's provokationer mod Rusland og Kina – vinder Kinas politik med den Nye Silkevej, og i særdeleshed den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om en inkluderende »win-win-politik«, stadig større tiltrækning. Hvis Churchills udsagn om, at, i politik er der ingen venner – hvilket tydeligvis bekræftes af NSA – men kun interesser, er sandt, så tjener det Europas interesser bedre at samarbejde med BRIKS-

nationerne.

Download (PDF, Unknown)

183 EU-parlamentsmedlemmer: Syriza giver grækere et klart håb om et bedre liv

Mandag, 1. juni 2015 – I et brev i dag gav 183 medlemmer af EU-parlamentet og 13 andre parlamentsmedlemmer fra EU-lande udtryk for deres støtte til Syriza og den græske regering »for dens retfærdige kamp imod nedskæringspolitikens blindgyde« og fremførte, at premierminister Alexis Tsipras og hans Syriza-parti er »forbundet med et klart håb om et bedre liv, uden nedskæringspolitik, som det påstås, at der ikke findes noget alternativ til«. Brevet siger, at Syriza allerede har taget »de første, modige skridt« til at forbedre situationen og genopbygge den græske økonomi til fordel for befolkningen, i et land, hvor nedskæringspolitik har gjort dybe indhug i statsbudgettet, mens det har givet de rige mulighed for at slippe af sted med lave skatter.

I mellemtiden talte præsidenten for det hellenske parlament, Zoe Konstantopoulou, ved det europæiske forum for alternativer i Paris den 30.-31. maj og sagde: »Den kamp, Grækenland fører, er en kamp for alle de europæiske nationer for demokrati, frihed og værdighed. Og det er en kamp, der må vindes!«

Efter at beskrive, hvordan nedskæringspolitikken, der blev påtvunget Grækenland under bail-out-memorandaet, ødelagde landet, fortsatte hun: »Nedskæringspolitik dræber samfundet og

demokratiet. Vi må stoppe, før vi dræber håbet for den unge generation. Hvert barn, der fødes i Grækenland, skylder 32.500 euro bort, og det er en enorm uretfærdighed.«

Læs også:

»Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom«

EIR TEMA: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

GRÆKENLAND OVERVEJER AT GÅ MED I BRIKS-BANKEN; går frem med aftale om russisk Turkish Stream- gasledning

30. maj 2015 – USA er modstander af Grækenlands beslutning om at deltage i den russisksponsorerede Turkish Stream-gasledning, der vil løbe fra Rusland, gennem Tyrkiet og dernæst videre til Grækenland og Centraleuropa. Ikke desto mindre vil Grækenland fortsat støtte projektet, og vil måske

endda gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank, erklærede minister for produktiv genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, der i øjeblikket besøger Moskva.

I et interview med det russiske *Sputnik News* sagde Lafazanis: »Ulykkeligvis er USA's holdning mht. den russiske gasledning negativ. USA tog officielt dette standpunkt under et møde, jeg for nylig personligt havde med den amerikanske regeringsrepræsentant, der er ansvarlig for energispørgsmål.« Men, fortsatte han, »Vi støtter gasledningen, vi ønsker, den skal lægges tværs over græsk territorium, og vi er overbevist om, at det vil være et input til alle de europæiske nationer og Europa som sådan, og vi er helt uenige med USA's standpunkt i dette spørgsmål.«

»Den russiske gasledning, der vil erstatte den ukrainske transitrute for naturgas, er absolut nødvendig for energisikkerheden i Europa. Det betyder, at den må hilses velkommen af alle EU-medlemsstaterne og af de europæiske folk, der forstår behovet for at have uafbrudte forsyninger af billig naturgas«, sagde Lafazanis.

Han sagde også, at den foreslåede, USA-støttede Transadriatiske Gasledning ikke vil konkurrere med Turkish Stream-gasledningen, og at de begge vil have en rolle at spille.

Lafazanis sagde, at en overenskomst om bygningen af gasledningen kunne blive underskrevet 18.-20. juni på Økonomisk Forum i St. Petersburg, som den græske premierminister Alexis Tsipras forventes at deltage i, og hvor han vil mødes med den russiske præsident Vladimir Putin. »Vi er i øjeblikket på analyse- og planlægningsstadiet. En transnational overenskomst om gasledningen er i sit slutstadium. Vi håber, overenskomsten snart vil blive underskrevet«, sagde Lafazanis.

De diskuterede også, hvordan kredit fra russiske banker kunne udstedes til det græske selskab, der skal bygge gasledningen. »Tilbagebetaling af det russiske lån vil finde sted gennem det overskud, der skabes gennem gasledningens operation, og denne facilitet er ikke relateret til lån eller økonomisk assistance mellem stater«, sagde han.

Lafazanis sagde også til Athen-Makedonsk Nyhedsagentur (ANAMPA), at Grækenland har sikret sig russisk støtte til deltagelse i BRIKS' Ny Udviklingsbank og nu er i færd med at udarbejde, og sandsynligvis indgive, en anmodning om optagelse i den Ny Udviklingsbank. »Under et møde med den russiske vicefinansminister, Sergei Storchak«, der havde indbudt Grækenland til at gå med i BRIKS-banken, »fik vi den afgørende russiske støtte til Grækenlands anmodning om optagelse i BRIKS-landenes Ny Udviklingsbank. Det relevante [finansielle] krav for Grækenlands optagelse vil blive betalt i afdrag, alt imens Grækenland, straks efter, at gasledningen bliver operativ, vil kunne modtage finansiell støtte [fra banken]«, sagde ministeren.

(Se også: 'USA har ikke lyst til at give plads til russisk gas i Europa', *Sputnik Danmark*)

EU og IMF fortsætter den hårde linje mod Grækenland

28. maj 2015 – Den hårde linje, som Grækenlands kreditorer følger, fortsætter, forud for G7-finansministrenes møde i

Dresden, til trods for USA's finansminister Jack Lews erklæring i går om behovet for en hurtig løsning mellem Grækenland og dets kreditorer. Lew antydede kraftigt, at en betalingsstandsning og et finanskrækk i Grækenland ville få uforudsigelige virkninger på finanssystemet.

Alt imens alle, fra den tyske finansminister Wolfgang Schäuble til adm. dir. for IMF Christine Lagarde, erklærer, at man ikke er tæt på en aftale pga. Grækenlands afvisning af at acceptere mere nedskæringspolitik, så advarede den græske viceudenrigsminister Euclid Tsakalotos, der står i spidsen for det græske team i »Bruxelles-gruppen« med de tekniske forhandlinger, om, at kun en politisk beslutning på et højere niveau vil føre til en aftale.

Tidligere, den 27. maj, sagde den græske premierminister Alexis Tsipras, at en aftale med kreditorerne var »nær«, og at »vi meget snart vil kunne præsentere flere detaljer«. Han understregede nødvendigheden af »ro og beslutsomhed« og bemærkede, at Grækenland ville komme under yderligere pres under den endelige del af forhandlingerne. Han refererede også til »modstridende synspunkter mellem institutioner« og til »lande med forskellig fremgangsmåde«. Tsipras beroligede græske borgere med, at der »absolut ikke er nogen fare for lønninger og pensioner, og heller ikke for bankindeståender«. Tsipras valgte at fremkomme med erklæringen flankeret af Yanis Varoufakis for at understrege regeringens opbakning bag hans finansminister.

I skrivende stund er der ikke kommet nogen nyheder fra G7-mødet mht. Grækenland.

Foto: Yanis Varoufakis (venstre) og Alexis Tsipras

Helga Zepp-LaRouche: Dramatiske, turbulente begivenheder skaber en helt ny, strategisk situation!

Wiesbaden, 30. maj 2015 – De kommende to uger vil ændre den strategiske situation på en fundamental måde, som de fleste borgere i Europa pga. de kontrollerede medier ikke har den ringeste anelse om. I tilfælde af, at Den europæiske Centralbank, ECB, Den internationale Valutafond, IMF, såvel som frem for alt, den tyske og franske regering, fastholder deres hårde linje over for Grækenland, og Grækenland bliver tvunget ud af Eurozonen, så truer ikke blot et umiddelbart forestående kollaps af den europæiske banksektor, men også det transatlantiske finanssystems krak. Dette truende kollaps er hoveddynamikken bag den voksende krigsfare, som det internationale finansoligarki står bag. Den største chance for at overvinde denne fare ligger i de kommende, dramatiske begivenheder i USA, der fuldstændigt vil ændre den strategiske situation. Lørdag, den 30. maj, vil den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, annoncere sit kandidatur til præsidentvalget for det Demokratiske Parti på et stort, offentligt møde i Baltimore, et kandidatur, der pga. begivenhederne i de efterfølgende dage vil udvikle sig til at blive den førende kampagne på den demokratiske side.

Natten til søndag forventes den republikanske kandidat til præsidentvalget, senator Rand Paul, at blokere for forlængelsen af den såkaldte »USA PATRIOT«-lov, og dermed

fjerne retsgrundlaget for NSA's totale udspionering af amerikanerne, hvilket selvfølgelig omgående vil sætte en afslutning af det skandaløse samarbejde mellem USA's efterretningstjeneste NSA (National Security Agency) og Tysklands efterretningstjeneste, BND (Bundesnachrichtendienst), og dermed den totale udspionering af den tyske befolkning, samt udspioneringen af andre europæiske regeringer, på dagsordenen.

På førstkommande tirsdag vil senatorerne Rand Paul og Ron Wyden, såvel som også kongresmedlemmerne Walter Jones, Stephen Lynch og Thomas Massie, med støtte fra den tidligere formand for den officielle Kongreskomité til undersøgelse af 11. september 2001, tidligere senator Bob Graham, i en pressekonference offentliggøre et lovforslag (*Transparency for the Families of 9/11 Victims Act*, 'Lovforslag om gennemsækelighed for pårørende til ofrene for 11. september'), om den omgående offentliggørelse af de 28, hidtil hemmeligstemplede sider af denne kommissionsrapport, og deres støtte hertil. Disse 28 sider handler, iflg. Grahams fremstilling, om, hvem der finansierede 11. september-terrorangrebet, og om, at siderne indeholder stærke tilkendegivelser af, at Saudi-Arabien var hovedfinansier bag angrebet.

Kravet om offentliggørelse af dette højeksplosive materiale er, gennem den militære efterretningstjeneste DIA's nyligt offentliggjorte dokumenter om den virkelige baggrund for angrebet på den amerikanske ambassade i Benghazi, Libyen, den 11. september 2012, blevet til en krudttønde med en kort, antændt lunte. For det fremgår af disse DIA-dokumenter, at Obamaregeringen af valgtaktiske grunde bevidst løj, da den gjorde en »spontan protestdemonstration imod en anti-islamisk video« ansvarlig for dette angreb. Faktisk forelå der, iflg. disse DIA-dokumenter, allerede den 12. september 2012 informationer, der afslørede, at 1. en gruppering med forbindelse til al-Qaeda (der igen har saudiarabisk baggrund)

var ansvarlig, at 2. våbenleverancer fra Benghazi til de syriske oprørere spillede en rolle, og at 3. det allerede dengang stod klart, at oprørerne havde til hensigt at etablere et islamisk kalifat i Syrien og Irak. Og det er, i betragtning af IS' seneste overtagelse af byerne Palmyra i Syrien og Ramadi i Irak – ligeledes med støtte fra Saudi-Arabien – en skandalehistorie.

Hermed truer ikke alene Obamaregeringens medansvar for fremkomsten af terrororganisationen IS, såvel som også Bush/Cheney- og Obamaregeringens mørklægning af baggrunden for 11. september 2001, med at nå frem til offentlighedens kendskab; denne baggrund betyder også enden for Hillary Clintons præsidentambitioner, idet hun begik den fejl mod bedre viden offentligt at forsvare løgnene om angrebet i Benghazi. Hun ofrede sig herved på lignede måde for Obama, som daværende udenrigsminister Colin Powell i sin tid ofrede sig for George W. Bush, da Colin Powell for FN's Sikkerhedsråd angav Tony Blairs løgne om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben som begrundelse for Irakkrigen. Hvis Hillary Clinton ønsker at gå over i historien med nogen grad af integritet, har hun egentligt kun tilbage at sige sandheden. Alle disse udviklinger hen over de kommende par dage kan og må føre til, at præsident Obama af forfatningsmæssige grunde fjernes fra embedet.

Alt dette er ikke politiske opponenteres byzantinske manøvrer, men er blot toppen af isbjerget; under denne, den tilsyneladende daglige politiks overflade befinder sig de 99 %'s intriger og operationer til fordel for politiske, militære og økonomiske interesser, hvis aktiviteter sædvanligvis først senere bliver udforsket af historikere. Under overfladen skjuler sig en forbitret kamp om krig of fred, om at fjerne den umiddelbare fare for en krig mellem USA og NATO på den ene side og først og fremmest Rusland og Kina på den anden side.

I Washington cirkulerer der sammenligninger mellem situationen i Ukraine – hvor præsident Poroshenko, uagtet Minsk-processen,

gentagent understreger, at Ukraine allerede befinder sig i krig med Rusland – og Sarajevo 1914; begge, både Ukraine og Sarajevo, ikke som årsag, men derimod blot som udløser for en verdenskrig. Den amerikanske militære analytiker John Schindler har netop cirkuleret en privat e-mail, han havde fået af en europæisk NATO-repræsentant: »Der vil sandsynligvis udbryde krig i denne sommer. Hvis vi er heldige, bliver det ikke en atomkrig.« I de forgangne uger har få, men betydningsfulde kræfter talt offentligt og advaret om den umiddelbare fare for en atomkrig – overlagt eller ved et uheld –, som f.eks. den fælles erklæring fra general James Cartwright, tidligere næstformand for USA's Generalstabschef, og pensionerede generalmajor Vladimir Dvorkin, tidligere chef for de Russiske Strategiske Missilstyrkers Forskningsinstitut, og som advarede om den akutte fare for verdenskrig, som er et resultat af, at USA's og Ruslands strategiske atomstyrker befinder sig i et permanent, højeste alarmberedskab, det såkaldte »*launch on warning*«.

Kendsgerningen er, at, kombinationen af:

Optrapningen af Ukraine-krisen, der støttes af Victoria Nuland;

NATO's manøvrer langs med den russiske grænse, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt udstyr;

Den i sidste ende af USA forårsagede, og af Saudi-Arabien støttede, optrapning af IS-terrororganisationen, som er rettet imod at fremprovokere en modreaktion fra Iran, og dermed fremprovokere en storkrig, der udgår fra Sydvestasien;

Samt USA's og Japans provokerende manøvrer i Stillehavet, har bragt verden faretruende tæt på en global atomkrig.

Det er hos de fleste mennesker et populært selvbedrag at indbilde sig, at denne krig ikke vil ske – at »de« ikke vil

lade det komme dertil. Kendsgerningen er, at der blandt militærfolk på begge sider Atlanten er en sjældent udtalt, men panikagtig bevidsthed om, hvor tæt vi befinder os på udslettelsen af den menneskelige art. For, hvis det kommer til krig, så vil det ikke blive en konventionel krig mellem NATO og Rusland, og det vil ikke blive en begrænset atomkrig i Europa, men derimod en global, atomar krig, der vil udslette den menneskelige art.

En svækkelse af Obama gennem de skitserede skandaler og udsigten til hans snarlige rigsretssag, såvel som også tilsynekomsten af en troværdig kampagne for en præsidentkandidat som O'Malley, der som centrum for sit politiske program har at bryde Wall Streets magt gennem en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, udgør de absolutte forudsætninger for at standse krigsfaren.

En virkelig sejr over denne eksistentielle fare for menneskeheden vil kun indtræffe, hvis USA og Europa tager imod Kinas og BRIKS-staternes tilbud om i fællesskab at virkeliggøre Den nye Silkevejs og et nyt finanssystems projekter, sådan, som det er skabt i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank og lignende nye banker. Udelukkende kun, hvis vi kan befri den transatlantiske verden fra sin selvskabte, geopolitiske faldgrube og bringe den til et nyt paradigme for menneskehedens fælles interesser, vil vi have en fremtid.

For os her i Europa betyder det, at Grækenlands illegitime gæld må afskrives under en europæisk gældskonference, nøjagtigt, som det skete for Tyskland under Gældskonferencen i London i 1953, og bruge O'Malley's præsidentkampagne som anledning til også her i Europa at vende tilbage til et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton, Franklin D. Roosevelt og f.eks. Kreditanstalten for Genopbygning (KfW) under genopbygningsfasen i Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Situationen er ekstremt farlig, men de objektive løsninger er til rådighed. Det vil afhænge af modige mænd og kvinder, der tør forsvare disse løsninger.

DET ER UDE MED EUROEN!

– Den dødbringende nedskæringspolitik afvises; Hvad med USA?

26. maj 2015 – De fortsatte rapporteringer indikerer, at den bankerotte euro er ved at gå ned, og Grækenland er ikke årsagen, selv om en græsk betalingsstandsning kan blive udløsermekanismen. Den voksende panik over den overhængende, græske betalingsstandsning hos visse personer i den tyske og franske regering – og i Obamas Hvide Hus – repræsenterer ganske enkelt, at de ved, at eurosystemet er ved at gå ned. De kan ikke længere udskyde det uundgåelige. Grækenland betyder ganske enkelt, at Wall Streets og [City of] Londons år med at udsætte afskrivningen af værdiløs gæld i deres regnskaber, er forbi. »Markederne er illikvide!«, jamrer de. Nej: Banksystemerne er insolvente. Euroens sammenbrud er over hele Europa. En græsk webside, DefenseNet, tilføjer i dag det stød, at 26,5 billion dollar i udenlandske valutaderivater vil nedsmelte sammen med euroen.

Tilbage den 18. februar udstedte stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, en international erklæring om det, han kaldte »den græske gældssvindel«, der gav kraftig støtte til den nye, græske regering. Erklæringen viste, at den »Græske bailout«, som den bedragerisk blev kaldt, fra 2012, var den sidste,

større bailout (redningspakke) til London- og eurosystem-bankerne.

»Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, sagde LaRouche dengang. »Gælden er illegitim, den kan ikke betales, og den er frugten af en kriminel virksomhed under anførsel af London, som fuldstændigt må lukkes ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden udbruddet af en generel krig i Europas centrum. Dette må anbringes højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA. Hvis man ønsker at undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre.«

Denne vurdering fra LaRouche bekræftes nu, som reelle hændelser.

I valg i denne weekend afviste endnu to europæiske befolkninger – Polen og Spanien – Wall Streets og Londons dødbringende nedskæringspolitik, som er blevet dem påtvunget med hjælp fra de aktuelle, korrupte, tyske og franske regeringer.

Denne fascistiske nedskæringspolitik er en fejlkalkulering, der har truet Grækenland, og hele verden, med massedød. Den afvises af europæiske regeringer, mens Kina og BRIKS tilbyder dem økonomisk vækst og teknologisk fremskridt gennem deres nye udviklingsbanker. Den væltes af pinden i Latinamerika i et voksende partnerskab med Kinas derværende infrastruktur- og industriinvesteringer, der fokuserer på store projekter for højhastighedsjernbaner, havne og energiprojekter.

Hvad med USA? Kan fornægtelsen af ferskvand – og fødevareproduktion – i Californien af guvernør Jerry Browns diktater ændres? Vandet er der; Brown må afsættes, og teknologierne til at producere det indføres. Kan vi udvikle et landsdækkende højhastigheds-jernbanesystem her, som Kina har gjort det, på et årti? Kan vi give beskæftigelse og uddannelse inden for produktionssektoren til, især, Amerikas unge mennesker og skabe den nationale kreditinstitution, der kan

sætte dette i værk?

Dette betyder, at Obama, der går ind for krig, skal smides ud. Hvis det amerikanske system kan sættes tilstrækkeligt hurtigt i bevægelse til at fjerne Obama, kan vi ændre nationens politik.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 27. maj 2015: Lyndon LaRouche: I denne og næste uge skrives der historie

»Kina er hastigt i færd med at ændre det verdensøkonomiske landkort ... og at bidrage til en vækstcyklus uden fortilfælde«, erklærede Alicia Barcena, direktør for FN's Økonomiske Konference om Latinamerika og Caribien (ECLAC), i går entusiastisk, som vært for en konference om ECLAC i Santiago, Chile, med deltagelse af Chiles præsident Michelle Bachellet og den besøgende, kinesiske premierminister Li Keqiang. Konferencen havde den passende titel: »Mod en ny æra af økonomisk samarbejde.«

Chile var det sidste ben på Lis tourné til fire lande i Sydamerika, og han meddelte, at hans regering ville opfordre kinesiske selskaber til at deltage i bygningen af en »tunnel mellem to oceaner«, der forbinder Chile og Argentina, under Andesbjergene, og som ville være nøgleelementet i en transkontinental jernbane, der forbinder Atlanterhavet og Stillehavet gennem Chile, Argentina, Paraguay og Brasilien.

Blot få dage forinden havde Kina, Peru og Brasilien underskrevet et forståelsesmemorandum om en forundersøgelse af en anden, mere nordligt beliggende transkontinental jernbane tværs over Sydamerika.

Det bør bemærkes, hvor langt, og hvor hurtigt, tingene har udviklet sig i Sydamerika på under et år, siden BRIKS-Unasur-topmødet fandt sted i Brasilien i juli 2014. Som vi dengang bemærkede, havde Argentina anført vejen tidligere i foråret ved at være det første land, der brød med det synkende, transatlantiske system og ved at alliere sig med BRIKS, og nu følger størstedelen af Sydamerika efter.

Det britiske Imperium og deres marionet Obama 'are not amused', men de har ikke ret mange kort på hånden, som de kan spille ud med for at standse dette fremvoksende Nye Paradigme, bortset fra at lancere en atomar, Tredje Verdenskrig – og naturligvis ved at bruge den totalt miskrediterede, såkaldte »Duggan-affære« i forsøg på at bagtale Lyndon LaRouche, der har været en af de drivende, intellektuelle kræfter bag Verdenslandbroen, der nu er under opførelse af BRIKS og deres allierede.

Som optakt til indeværende års BRIKS-topmøde i Ufa, Rusland, den 8.-9. juli, tager lignende, strategiske udviklinger nu form omkring Grækenland og Europa – men forløbet vil blive anderledes end i Sydamerikas situation, erklærede Lyndon LaRouche i dag. Denne udvikling involverer USA direkte – samt faren for, at præsident Obama vil lancere en atomkrig på kort sigt.

Grækenlands regering gør det fortsat klart, at de har valgt at udbetale lønninger og pensioner til deres forarmede befolkning snarere, end de vil fortsætte med at betale IMF og landets øvrige kreditorer for gæld, der for størstedelens vedkommende er illegitim. Hvis Grækenland virkelig ikke betaler sit 300 million euro store afdrag til IMF den 5. juni, så vil landets 30-dages afdragsfri periode – efter hvilken en officiel

betalingsstandsning kunne blive erklæret – udløbe den 5. juli ... tre dage før BRIKS-topmødet åbner i Ufa!

Vil Angela Merkel og kompagni virkelig være dumme nok til at skubbe Grækenland ud af Eurozonen? Hvis ja, så har Lyndon LaRouche gentagne gange advaret om, at det vil blive ikke Grækenlands, men hele det transatlantiske finanssystems død, som vel at mærke under alle omstændigheder er totalt bankerot.

I dag understregede LaRouche, at verden befinder sig på lynnedtælling til en potentiel atomkrig, hvis Obama ikke bliver fjernet fra embedet. Når Eurozone-systemet nedsmelter, vil dette tvinge krisen til USA som hovedscenen. Wall Street og relaterede institutioner vil gå ned, og hvis Obama fortsat sidder i præsidentembedet, vil verden have kurs mod krig.

Martin O'Malleys kommende annoncering den 30. maj af sit kandidatur til USA's præsident, understregede LaRouche, vil forandre alt i dette land.

Hillary Clinton vil ikke klare det; hendes kandidatur vil ikke fungere. Republikanerne har også store problemer. Så når sammenbruddet af det europæiske system kommer, vil spørgsmålet blive udfordret i USA. Hvilket betyder, at de næste par uger bliver afgørende.

I løbet af de næste tre uger vil nationer på diverse kontinenter blive direkte præsenteret for Lyndon LaRouches programmatisk alternativ til det nuværende folkemorderiske system: den 28. maj, på konferencen i Lima, Peru, hvor Helga Zepp-LaRouche og Kinas dr. Liu Youfa vil være talere; den 6. juni, på vores næste, store konference i New York City; osv.

Så nyd Det britiske Imperiums nederlag.

RADIO SCHILLER den 26. maj 2015: Finansboble og euro systemet på vej ned; BRICS systemet på vej op

Med formand Tom Gillesberg

Måske Europa skulle byde Den nye Silkevej velkommen for at komme ud af sin knibe?

20 maj 2015 – Direktøren for Internationale Sikkerhedsstudier ved Royal United Services Institute (RUSI), med hjemsted i Storbritannien, og det britiske monarkis førende tænketank for militære efterretninger, er gået med på holdet for at samarbejde med Kinas Nye Silkevej snarere end at forsøge at tilbageholde det uundgåelige tidevand.

Idet han måske gav udtryk for en »realistgruppe« i Europa, fremførte Raffaello Pantucci i et interview, han gav til det russiske nyhedsagentur *Sputnik*, at »der fejer en økonomisk kraft langs med Silkevejen, der bringer Kina stadig tættere på de europæiske markeder«, og at det er en »dynamik, der under

alle omstændigheder vil finde sted, og som allerede er i gang«, hvad enten man kan lide det eller ej. Så i stedet for at bekæmpe det, bør Europa overveje de »potentielle muligheder«, det tilbyder, argumenterede Pantucci. Herefter opsummerede *Sputnik* hans argument: »Det kinesiske tiltag med Den nye Silkevej kan blive en udvej for EU, der lider under sin langvarige, økonomiske tilbagegang, og kunne styrke magterne på det eurasiske kontinent både politisk og økonomisk.«

Et lignende perspektiv blev præsenteret af Vasilis Trigkas fra Carnegie-Tsinghua-Centret for Global Politik i en artikel, der fremfører: »Dette initiativ [Kinas Nye Silkevej] tilbyder Grækenland i særdeleshed en mulighed for at genvinde de seneste tyve års tabte, økonomisk rum og blive en teknologisk fremskreden og serviceorienteret [! -red.] økonomi. Dette strategiske *deus ex machina*[1] er blevet endnu mere afgørende nu, da Grækenland oplever en langvarig depression med en arbejdsløshedsrate på 27 %, pr. december 2014.«

[1] Udtrykket *Deus ex machina* er latin og betyder løst oversat »gud fra en maskine«. Med maskine henvises i dette tilfælde til de kraner, der i skuespil i det gamle Grækenland blev brugt til at sænke skuespillere ned på scenen fra oven. (Wikipedia)

Titelbillede:

Schiller Institut Specialrapport:

Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.

Makedonsk »Maidan« er et forsøg fra London på at angribe hele BRIKS

18. maj 2015 – Den afgørende rolle, som BRIKS-bankens tilbud om medlemskab til Grækenland, der har bidraget til en skærpelse af den græske regerings forpligtelse over for sin befolkning imod de bankerotte EU-»kreditorer«, udgør, er blevet mødt med et modangreb fra London og NATO – i nabolandet Makedonien. Dette er et udtrykkeligt forsøg på i Makedonien at gentage »Maidan«-opstanden og statskuppet, der trak Ukraine ind i EU's og NATO's bankerotte arme for et år siden.

For en uge siden udeblev Grækenlands betaling til IMF, som »blinkede« og i realiteten foreslog et nummer, gennem hvilket det ville betale (til sig selv) de 750 mio. dollar, som var »forfaldne« til betaling fra Grækenland. Grækenlands faste beslutning om at genoprette beskæftigelse, lønninger og pensioner – og ikke betale eller indgå aftaler om yderligere gæld, der kompromitterer dette – blev således tilstrækkeligt demonstreret. Grækenland er meget tæt på at give Kinas COSCO kontrakten til at udvikle Piræus Havn og det omkringliggende jernbanesystem.

City of Londons første modangreb er at kollapse det græske banksystem ved at bruge Den europæiske Centralbank til at fremtvinge et formelt brud med euroen der, hvor den (banken) ikke kan fremtvinge mere nedskæringspolitik. Renten på græske 2- og 3-årige obligationer stiger i dag voldsomt som resultat – men det sker også i andre, såkaldte »perifere« EU-økonomier og viser således en smitteeffekt, som det ikke var meningen skulle opstå.

Det andet våben mod de BRIKS-allierede nationer som helhed bliver brugt i Makedonien. Under en anti-regeringsdemonstration med 10-20.000 mennesker i hovedstaden Skopje, proklamerede oppositionslederen Zoran Zaev i går, at hvis premierminister Nikola Gruevski ikke trådte tilbage, »vil der blive krig her ligesom i Ukraine«. EU-diplomater marcherede åbenlyst i spidsen for demonstrationen – Maidans mærke. Zaev, hvis parti har modtaget finansiel støtte fra George Soros i årevis, sagde til NOVA-TV, der ejes af Soros, at oppositionen havde bragt »2.000 unge mennesker, der kan karate og kick-boksning«.

Makedonien ligger på Kinas Maritime Silkevej, på ruten for den gasledning ind i Europa, som Rusland og Tyrkiet har indgået aftale om, og Makedonien er i opposition til sanktionerne mod Rusland. Og landets økonomi vokser med en årlig vækstrate på 5 % iflg. IMF.

Foto: Makedoniens flere gange demokratisk valgte premierminister, Nikola Gruevski.

BRIKS-banken er en klar valgmulighed for Grækenland

16. maj 2015 – Den offentlige debat fortsætter i Grækenland, om landets mulighed for at tilslutte sig BRIKS' Nye Udviklingsbank. Panagiotis Roumeliotis, viceformand for Piræus Bank, som den græske vicepremierminister Yannis Dragasakis har udpeget til at undersøge, hvad det ville indebære, hvis

Grækenland gik med i banken, gav et interview til Grækenlands STAR TV om, hvorfor landet seriøst burde overveje dette tilbud.

»Det er for tidligt at komme med vurderinger og konklusioner, og mulighederne for Grækenlands deltagelse i projektet undersøges stadig«, understregede Roumeliotis, der også var Grækenlands repræsentant til IMF, iflg. *GRReporter*. Han sagde, at det ikke var et spørgsmål, om Grækenland vælger Vesten eller BRIKS. »Den politik, som Valutafonden (IMF) og EU har gennemført i Grækenland i de seneste år, har medført en indskrumpet økonomi og en forøget arbejdsløshed. At undersøge andre veje til at støtte og udvikle økonomien skader ikke Grækenlands interesser.« Roumeliotis sagde, at »eftersom USA samarbejder med Kina, kan Grækenland gøre det samme, i betragtning af den kendsgerning, at Kina yder det største bidrag til at finansiere USA's underskud.«

Afslutningsvis sagde han, at en tilslutning til BRIKS-banken ikke ville indbefatte underskrivelse af et memorandum, fordi »formålet med denne bank er at finansiere infrastruktur til støtte for økonomisk vækst«.

I mellemtiden sagde premierminister Alexis Tsipras i hovedtalen under en afsluttende middag i forbindelse med konferencen i Athen den 14.-15. maj, der er sponsoreret af *The Economist*, at hans land var »meget tæt på« at opnå en aftale med bailout-långiverne, men han insisterede på, at der »ikke var nogen mulighed« for, at Grækenland ville overskride sine røde linjer, inklusive yderligere nedskæringer i pensioner og lønninger. »Vi synes at have nået frem til en fælles forståelse med institutionerne mht. flere spørgsmål, og det gør, at vi er optimistiske mht., at vi virkelig er meget tæt på en aftale«, sagde Tsipras. »Men der resterer fortsat flere uløste spørgsmål ... Jeg ønsker at forsikre det græske folk om, at der ikke er nogen chance eller mulighed for, at den græske regering går tilbage på spørgsmålet om lønninger og pensioner. Lønmodtagere og pensionister har lidt nok.«

Han tale bar overskriften: »En vision for Europa under forandring; 100 dage i regering, resultater og udsigter for Grækenland.« Han fremførte, at den nedskæringspolitik, der var blevet gennemført som krævet under to aftaler om bailout, var en »bevidst overførsel« af den økonomiske recessions negative eftervirkninger til at bæres af middelklasserne og lønmodtagerne. »Under memorandaet steg ulighederne til skyerne, arbejdsløsheden tredobledes og pensioner blev dramatisk beskåret. De eneste, der ikke led, var rige grækere, der hurtigt afskibede deres penge til udlandet og fortsat undgår at betale skat i dag.«

Foto: Den græske premierminister Alexis Tsipras

BRIKS er et alternativ for Grækenland, hævder regeringsministre

15. maj 2015 – Medlemmer af den græske regering gør det klart, at Grækenland har et alternativ, hvis Europa ikke ændrer sin politik. Dette alternativ er tydeligvis BRIKS. I en tale på en konference den 14.-15. maj i Athen, sponsoreret af *The Economist*, sagde den græske forsvarsminister Panos Kammenos, at Grækenland vil søge andre veje til finansiering, hvis forhandlingerne med landets lånekreditorer ikke lykkes.

Kammenos sagde, at hvis »kreditorerne ønsker at kvæle Grækenland og vælte regeringen, som man ikke synes om i Tyskland, har Grækenland intet andet valg end at vende sig mod andre kilder til finansiering«. Han sagde, at han var

favorabelt indstillet over for samarbejde med Kina og Rusland. »Hvis de beslutter sig for at fjerne Grækenland fra Vesten, må landet finde sin egen vej«, sagde han.

Han kom også ind på Grækenlands drøftelser om driftsrettighederne over havnen i Piræus med den kinesiske skibsfartsselskab COSCO, der byder på driftsrettigheden over havnen, og som allerede opererer Piræus Containerterminal. »Vi er langt fremme i forhandlinger om en snarlig udvidelse af dette samarbejde i forbindelse med, at man også vil inkludere et jernbanenetværk«, sagde Kammenos på konferencen.

Ligeledes i en tale advarede ministeren for produktion, genopbygning og energi, Panagiotis Lafazanis, dem, der søger at »kvæle det græske eksperiment«, om, at Grækenland ikke længere er »uden rygrad« og er fast besluttet på at forfølge nye energialliancer og økonomiske partnerskaber – som f.eks. med BRIKS – på trods af den kendsgerning, at »mange kredse 'ønsker, landet fortsat skal være' et traditionelt gidsel« for Europa. »Hvis nogen konstruerer en arkitektur, der ønsker Grækenland ekskluderet, må de vide, at et sådant Europa vil være handikappet.« Han sagde, at det er regeringens politik at gøre Grækenland til et »omdrejningspunkt for energi« i Middelhavsområdet og Europa og henviste til den Transasiatiske Pipeline (TAP), der vil transportere naturgas fra Aserbajdsjan, samt til det russiske forslag om en forlængelse af Turkish Stream gasledningen til græsk territorium. Han sagde, at han støttede skabelsen af stationer for LNG (Liquified Natural Gas) og opkoblingen af gasledninger mellem Grækenland, Rumænien og Bulgarien.

På samme konference understregede statsminister Nikos Pappas, at regeringen søger en »løsning« på krisen, ikke en »overenskomst«. Han sagde, at enhver aftale måtte indeholde »en bestemmelse om reduktion af gælden og en bestemmelse om forøget beskæftigelse«. Han anklagede politikere og kredse i Tyskland og Europa for at underminere indsatsen for at overvinde det aktuelle dødvande. Pappas fremførte, at

»Grækenland har til hensigt at finde en løsning; det nytter ikke at begynde at lade som om, og gentage de samme fejltagelser«.

Foto: Kort over de påtænkte linjer for Turkish Stream gasledningen. En linje fører til Grækenland.

Helga Zepp-LaRouche: Hvordan tyskerne kan opløse deres tankeblokering og sikre deres fremtid

16. maj 2015 – For enhver opmærksom iagttager må det egentligt stå ganske klart, at festlighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over nationalsocialismen er et historisk vendepunkt. De vestlige statschefer boykottede ceremonien, og i stedet sad den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske præsident Pranab Mukherjee sammen med præsident Vladimir Putin på ærestribunen. For første gang marcherede kinesiske soldater sammen med russiske i denne, den største militærparade i Ruslands historie.

I mellemtiden har informationerne om den kinesiske politik med den Nye Silkevej og den nye model for internationalt samarbejde, som BRIKS-staterne i et utroligt tempo opbygger, bredt sig i vigtige industri- og militærkredse i mange europæiske stater bag kulisserne – på trods af de vestlige mediers udbredte censur, der stadig finder sted. Frem for alt i den tyske middelstand har den bitre erkendelse meldt sig, at

sanktionerne mod Rusland har skabt et dybt indsnit i deres eget kød, med tilbagegangen i eksporten på 35 %, mens USA – der forlanger, at Europa forordner sanktioner imod Rusland – samtidigt øgede deres eksport til Rusland med 17 %.

I stadigt videre kredse udbredes ligeledes kendskabet til den nye form for internationalt samarbejde mellem BRIKS-staterne og et stort antal yderligere nationer, der ikke alene virkeliggør fælles infrastrukturprojekter og talrige samarbejdsaftaler, frem for alt inden for højteknologiske områder, men også tilbyder alle nationer en inkluderende model for samarbejde inden for såvel økonomiske som finansielle områder, som repræsenterer et bevidst og klart alternativ til geopolitisk konfrontation mellem blokkene.

Det seneste eksempel på denne totalt forandrede dynamik udgøres af den indiske premierminister Narendra Modis tredages statsbesøg i Kina, hvor man vedtog 24 omfattende samarbejdsaftaler og en fortsat intensivering af partnerskabet mellem de to nationer. De kinesiske medier understregede, at styrkelsen af partnerskabet mellem Kina og Indien ikke alene stimulerede begge de to, fremvoksende landes økonomi, men også lovede godt for regionen og den øvrige verden. I betragtning af en fælles befolkning på 2,5 mia. mennesker er den fælles udvikling af disse to nationer i sig selv en god nyhed. Præsident Xi understregede, at de to nationaløkonomier mere og mere ville supplere hinanden og desuden ville være de to lokomotiver for vækst, på hvilke den regionale udvikling og udviklingen af verdensøkonomien beroede.

Kina har gentagne gange indbudt USA og andre, store nationer til at samarbejde med denne inkluderende, økonomiske model og de nye banker, som AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank) og den Nye Udviklingsbank («BRIKS-banken»), om en politik til gensidig fordel – altså den såkaldte win-win-strategi; frem for alt udgør det et nyt koncept for samarbejde mellem store nationer, der er baseret på fuldkommen respekt for den gensidige suverænitet og det herskende

samfundssystem. Den tyske industri ville for længst være brudt sammen, hvis der ikke bestod en voksende, økonomisk relation til Kina, og Indiens ligeledes signifikant stigende betydning er ikke først kommet i fokus siden den seneste Hannovermesse. Hvad er det så, der forhindrer Tyskland og de andre europæiske nationer i at gøre det, der ligger i deres egen interesse – nemlig, sammen med BRIKS-staterne, at komplettere dette nye verdensøkonomiske og verdensfinansielle system, dette alternativ til den transatlantiske verdens bankerotte kasinomodel, et alternativ, der er orienteret mod realøkonomi og det almene vel?

Hvis Tyskland ville gå foran, ville resten af Europa følge efter lige så vel, som det nu er tilfældet med tugtemester Schäuble og hans fordømte nedskæringspolitik over for Grækenland. En klar, europæisk politik for en ny fredsorden for det 21. århundrede, som er grundlaget i strategien for den Nye Silkevejspolitik, der er inkluderende for alle verdens stater, ville også være den bedste støtte til, at USA kan finde vej tilbage til sin karakter af republik sådan, som det oprindeligt blev grundlagt under den amerikanske revolution og forfatning, og i traditionen efter Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy.

Lydighed som forhåndsindstilling – hele vejen til verdenskrigen?

Den tænkende del af det tyske etablissement og velmenende, såkaldte almindelige borgere er absolut i stand til at erkende, at BRIKS-staternes nye, økonomiske koncept repræsenterer et virkeligt fremtidsperspektiv. Men det, som forhindrer, at man aktivt forfølger sin egen interesse, er en ligefrem skizofren forhåndsindstilling med i lydighed at opføre sig i konformitet med den politiske korrekthed i den nye Kolde Krig med Rusland. Og det hører med til denne regel

for, hvad der må siges, at Rusland var aggressoren i Ukraine, at Putin var ansvarlig for en »kriminell og folkeretsstridig annektering af Krim«, som Merkel atter understregede det i Moskva.

Sandheden er tværtimod, at Rusland, efter en lang række af forsøg på regimeskift gennem farverevolutioner, som Victoria Nuland & Co. finansierede, og NATO's udvidelse mod øst, reagerede på, at USA af geopolitiske grunde anstiftede et statskup i Kiev, der udgjorde en substantiel trussel mod Ruslands sikkerhedsinteresser. Rusland intervenserede bogstaveligt talt i sidste øjeblik for at forhindre, at NATO fik kontrollen over Krim, og dermed over russernes adgang til Sortehavsflåden, et forløb, som selv George Friedman fra den amerikanske tænketank »Stratfor« understregede, ville have gjort Rusland umulig at forsvare.

Ved fru Merkel det? Hvis hun ikke ved det, bør hun ikke beklæde kanslerembedet. Hvis hun ved det, og alligevel taler om »kriminell annektering af Krim«, så burde det tilføje et par ekstra meter til hendes næse, som, gennem hendes udtalelser om samarbejde med NSA, allerede burde vokse sig til en meget lang tud.

Men hvorfor underkaster så mange, i øvrigt udmærket begavede tyskere sig denne politiske korrekthed med den nye Kolde Krig, som i værste fald inden for kort tid kunne føre til Tysklands og hele verdens totale udslettelse i en atomkrig? Hvorfor bedrager de sig selv efter mottoet: »Jeg er lille, mit hjerte er rent, og vi forsvare jo blot de vestlige værdier, som demokrati og menneskerettigheder?« Af hjertets fejhed – og fordi det er vigtigere at tilhøre »klubben« og nyde godt af alle de privilegier, som er forbundet med dette, end at ville erkende sandheden, og efterfølgende eventuelt at måtte forsvare den.

70-års dagen for nationalsocialismens totale nederlag er måske et godt tidspunkt til at erindre sig, at det netop var denne

fejhed, som i 1930'erne fik mange tyskere, der slet ikke var nationalsocialister, til alligevel at blive til medløbere, idet de skridt for skridt reducerede, og slutteligt opgav, deres modstand mod Hitler. Det amerikanske støttede statskorp i Kiev har uden for enhver tvivl bragt ukrainske fascister, der åbenlyst bekender sig til Stepan Bandera og benytter hagekorslignende symboler, til magten. Bør det ikke forurolige os? Men det bestrides, altid efter devisen: Vore fascister er gode fascister.

Men hvad ville der ske, spørger den kikse, tyske intellektuelle, hvis det skulle komme til en militærkonfrontation over Ukraine? Har vi da ikke brug for NATO's beskyttelse?

Hvis tyskerne holder fast i denne fejlagtige tænkemåde, er vi snart alle døde. Og hvordan skal vi naivt tro på, at fru Merkel i et sådant tilfælde vil huske på sin embedsed, efter at hun åbenlyst har lært at spille så godt skuespil – »Udspionering blandt venner går slet ikke« – at man måske skulle indstille hende til en Oscar. Eller i det mindste til en kabaret-pris.

For nu at adressere et andet, meget vigtigt aspekt: Den hjertegribende flygtningekatastrofe, hvor en million mennesker allerede er flygtet, og hvor, iflg. Amnesty International, yderligere 57 millioner i den nærmeste tid kunne flygte, er frem for alt et resultat af krige, der var bygget på Blairs og Bush' løgne. Den eneste, indlysende løsning ligger i den omfattende Marshallplan for Afrika, Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien – men som, under de aktuelle omstændigheder, kun kan virkeliggøres gennem samarbejdet med BRIKS-staterne.

Spørgsmålet er altså: Er vi tyskere stadig et folk af digtere og *tænkere* – eller en Pinocchio-fanklub? Lad os være optimistiske og beslutte os for den første variant!

Titelbillede: Specialrapport:

Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.

Rusland inviterer Grækenland til at gå med i BRIKS-banken

11. maj 2015 – Mens Grækenlands europæiske »partnere« har afskåret al kredit til landet, har Rusland indbudt Grækenland til at blive en del af BRIKS' Ny Udviklingsbank (NDB), sagde den russiske vicefinansminister Sergei Storchak, der er den russiske repræsentant for NDB, til Athen-Macedonien Nyhedsagenturet (ANA-MPA). Ifølge det græske nyhedsagentur ville et medlemskab af banken give mulighed for finansiering af en række udviklingsprojekter, især, hvis Grækenland tvinges ud af Eurozonen eller tvinges til en betalingsstandsning.

Storchak foreslog, mht. græsk-russiske relationer, og hvordan de kan udvikles yderligere, »For så vidt som jeg mest arbejder med international finansiering, mener jeg, at begge nationer kan arbejde inden for betingelser af at bruge national valuta, i hvert fald i Ruslands tilfælde kan russiske rubler bruges til betaling for varer og ydelser.« Hvad der imidlertid er vigtigere, så understregede han, at »BRIKS-banken«, som er et ofte anvendt kælenavn for NDB, er den anden, globale institution af denne art, som ikke alene vedrører udviklingsprojekter i Brasilien, Indien, Rusland, Sydafrika og Kina, men mere generelt i de fleste lande i verden.

Han uddybede, hvordan bankens styrelse fungerer, inklusive,

hvordan Grækenland har mulighed for at deltage og have fuld adgang til finansieringsmuligheder. Han sagde, at det ikke ville overraske ham, hvis Grækenland blev det første land, der indgav anmodning om finansiering som et fuldgyldigt medlem.